

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 267/09-18

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 7. júla 2009 predbežne prerokoval sťažnosť F. B., R., zastúpeného advokátom JUDr. J. S., B., vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Bratislave z 11. decembra 2007 sp. zn. 4 To 116/07 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť F. B. o d m i e t a ako oneskorene podanú.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 3. júna 2009 doručená sťažnosť F. B. (ďalej len „sťažovateľ“) vo veci namietaného porušenia práva na spravodlivé súdne konanie zaručeného v čl. 38 ods. 2 Listiny základných práv a slobôd (ďalej len „listina“) a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Krajského súdu v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) z 11. decembra 2007 sp. zn. 4 To 116/07.

V podstatnej časti sťažnosti sťažovateľ uviedol, že 2. októbra 2007 bol rozsudkom Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 5 T 129/07 uznaný vinným z prečinu ublíženia na zdraví podľa § 158 Trestného zákona.

Za porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 315/1996 Z. z. o premávke na pozemných komunikáciách v znení neskorších predpisov mu bol uložený peňažný trest vo výmere 15 000 Sk pri stanovení náhradného trestu odňatia slobody na 2 mesiace.

Odvolanie sťažovateľa proti rozsudku okresného súdu z 2. októbra 2007 bolo uznesením krajského súdu sp. zn. 4 To 116/07 z 11. decembra 2007 zamietnuté.

Sťažovateľ podal návrh na povolenie obnovy konania, v ktorom dôvodil rozdielmi v obsahu znaleckých posudkov.

Uznesením Okresného súdu Bratislava II sp. zn. 3 Nt 17/2008 z 28. októbra 2008 bol návrh na povolenie obnovy konania ako nedôvodný zamietnutý.

Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ sťažnosť, ktorú odôvodnil tým, že obsah znaleckého posudku vypracovaného súdnym znalcom Ing. K. nie je identický s obsahom znaleckého posudku vypracovaného Ing. S., ktorý bol podkladom pre rozhodnutie súdu v pôvodnom konaní.

Uznesením krajského súdu sp. zn. 5 Tos 1/2009 z 12. marca 2009 bola sťažnosť zamietnutá. Odvolací súd uzatvoril, že *podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.*

Krajský súd riadiac sa judikatúrou poukázal na okolnosť, že v konaní o povolení obnovy nie je možné preskúmať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové. Za nové skutočnosti

alebo dôkazy v zmysle už citovaného zákonného ustanovenia nemožno považovať skutočnosť alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov, a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevysporiadal alebo ich dokonca prehliadol, resp. sa mýlil pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne vyhodnotil.

Sťažovateľ je toho názoru, že krajský súd pri ignorovaní vecných argumentov pri jeho obhajobe, na ktoré sa odvoláva, konal v rozpore s ustanovením čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 38 ods. 2 listiny, preto navrhol, aby ústavný súd nálezom takto rozhodol:

„1. Krajský súd Bratislava uznesením 4 To 116/07 zo dňa 11. 12. 2007 v trestnej veci sťažovateľa F. B., bytom R., porušil jeho práva uvedené v čl. 38 ods.2 Listiny základných práv a slobôd a v čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd,

2. Krajský súd Bratislava je povinný uhradiť F. B. trovy konania v sume 275,84 € (za dva úkony právnej pomoci a paušál včítane DPH) do dvoch mesiacov od právoplatnosti tohto nálezu na účet jej právneho zástupcu JUDr. J. S., B. “

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 127 ods. 2 ústavy ak ústavný súd vyhovie sťažnosti, svojím rozhodnutím vysloví, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom boli porušené práva alebo slobody podľa odseku 1, a zruší také rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah. (...)

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

Podľa § 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde sťažnosť možno podať v lehote dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia, oznámenia opatrenia alebo upovedomenia o inom zásahu. Táto lehota sa pri opatrení alebo inom zásahu počíta odo dňa, keď sa sťažovateľ mohol o opatrení alebo inom zásahu dozvedieť.

Sťažnosť treba považovať za oneskorene podanú.

Sťažovateľ namieta porušenie práva na spravodlivé súdne konanie uznesením krajského súdu z 11. decembra 2007 sp. zn. 4 To 116/07. Zo spisového materiálu na vec sa vzťahujúceho ústavný súd zistil, že konanie vedené pod touto spisovou značkou bolo právoplatne skončené vyhlásením rozhodnutia na pojednávaní 11. decembra 2007. Na pojednávaní boli osobne prítomní sťažovateľ aj jeho právny zástupca. Ako vyplýva z petitu sťažnosti, iné rozhodnutie alebo konanie vedené pod inou sp. zn. sťažovateľ sťažnosťou nenapáda.

Sťažnosť bola ústavnému súdu doručená 3. júna 2009, teda zjavne po uplynutí zákonnej dvojmesačnej lehoty.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti ústavný súd rozhodol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. júla 2009